

Апстракт: У студији се анализирају песничке књиге Милана Милишића, објављене након његове смрти. Акцент се ставља на његове песничке рукописе намењене одраслој публици које је сам Милишић још за живота уобличио: *Треперење* (Загреб 1994, Београд 1997) и *Флеке* (Загреб 2001). Иако овим књигама песник није наменио да буду завршна компонента његовог песничког опуса, у њима се сабирају неке од његових главних тема и поступака, и пребива један број Милишићевих понајбољих и најуспелијих песама. Милан Милишић се и у овим текстовима бавио суптилним сензацијама и осетима, као и свакодневним искуством, према коме је неретко критичан. Збирка *Треперење* се сагледава као књига која у много чему заокружује Милишићев пређашњи песнички опус, док *Флеке* откривају неке нове могућности које је овај песник испробавао у својој позној поезији.

Кључне речи: постхумне књиге, поезија, завршне књиге, импресионизам, критичка поезија, свакодневица

¹ Текст је настао у оквиру рада на пројекту *Смена поетичких парадигми у српској књижевности: национални и европски контекст* (178016), који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја.